

angaaer det, som er bemærket af en æret Rigsdagsmand fra Kjøbenhavn, da antager jeg, at der vel kan blive Spørgsmaal, om der ikke behøves en særegen Havnecaptain paa Kjøbenhavns Rhed, saaledes at der ikke blev den samme Embedsmand paa begge Steder. Der er imidlertid Intet afsjort i denne Henseende; men selv i det Tilfælde, at der blev een Havnecaptain paa Rheden og een Havnecaptain i Havnen, troer jeg dog ikke, at der vil være nogen stor Betænkelse ved, at begge kaldtes „Havnecaptain“. Jeg har naturligvis ikke Noget imod, at Benævnelsen „Havne-directeur“ beholdes, men jeg har heller ikke troet, at der var nogen synderlig Betænkelse ved at gaae ind paa den foreslaaede Forandring i saa Henseende.

Tessen: Det er en bekendt Sag, at alle administrative Embedsmand her i Landet ikke ansættes med Dpfsigelse, men at de kunne affediges strax, naar de ikke kunne bruges. Det forekommer mig derfor, at man aldeles ikke opnaaer det, man vil opnaae, ved at bestemme, at Havnecaptainen skal kunne affediges efter 1 Aars Dpfsigelse; thi saa bliver jo Staten nødt til at beholde den uduelige og ubrugelige Havnecaptain 1 Aar efterat hans Ubrugelighed er godtgjort, hvorimod han, naar en saadan Bestemmelse ikke vedtages, maa ligesom alle administrative Embedsmand, der ikke ere antagne paa Dpfsigelse, kunne affediges strax, saasnart hans Ubrugelighed er godtgjort.

Tscherning: Ret til at affedige en Mand med et Aars Dpfsigelse giver ikke den uduelige Mand Ret til at blive ved at være uforstyrret i Embedet 1 Aar efter Dpfsigelsen, det giver ham kun Ret til 1 Aars Gage, dersom man sætter ham fra Embedet samtidig med, at han opsiges; man kan sætte ham ud af det, naar det skal være. En kongelig ansat Embedsmand gjør ganske andie Krav, ham maa man give en livsvarig Pension, naar man affediger ham; det er altsaa meget simplere strax at kunne frigjøre sig for en Mand ved at betale ham 1 Aars Gage,

end ved at give ham livsvarig Pension (Gage: Efter § 5 skal jo Havnedirecteuren have Pension!). — Der kan komme Vedtægter med Bestemmelser om Pension, men der staaer ikke i Loven, at han skal have Pensionen, og jeg antager ikke, at nogen fornuftig Administration under disse Omstændigheder vilde tillægge ham Pension, sænd f. Ex. efter 20 Aars Tjeneste. Jeg gaaer ikke ud fra den Forudsætning, at man vil have en opsigelig Embedsmand, som man pensionerer paa en Maade, som er imod Manges Ønske og Villie, blot fordi man siger, at det er uconstitutionelt at gjøre anderledes, og hvorefter man, især saaledes som vor Pensionsslov er affattet, kan komme til at give ham Pension en Time efter at han er bleven ansat. — Naar man siger: Mand i større Embeder ansætter man ikke med 1 Aars Dpfsigelse, saa har jeg kjendt mange Inspecteurer over meget store Godser og som have havt en meget vigtig Forvaltning, der vare ansatte med et halvt Aars Dpfsigelse. Jeg skulde næsten troe, at dersom den ærede Indenrigsminister fik et Grevskab og dertil vilde have en Inspecteur, saa vilde han ikke ansætte ham paa Livstid, men med et halvt Aars Dpfsigelse, og dog føle sig overbevist om, at han nok kunde faae en dygtig Inspecteur; men en Mand i en saadan Stilling har en ligesaa vigtig Post som en Havnecaptain i Kjøbenhavn. Vi behøve blot at see os lidt om i Verden, saa ville vi finde meget betydeligere Embeder og Bestillinger overgivne til Folk, der ere ansatte med kortere Dpfsigelse end den, hvorom her er Tale, og vi ville see, at en saadan Forholdsregel overalt er et Middel til at faae brugbare, nidkjære og ivrige Folk.

Indenrigsministeren: Jeg skal dertil svare, at der om den Ting kan være forskellige Meninger, men jeg troer ikke, at det her i Landet vil lade sig gjøre at ansætte Embedsmand med Dpfsigelse; om det er Tilfældet i andre Lande, veed jeg ikke. At man imidlertid ikke kan sætte en Forvalter ved et Grevskab i Lighed med den Mand, hvorom her er Tale, anseer jeg for en afsjort Sag.